

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 14 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jadwiga Żywolewska-Ławniczak (przewodniczący)

SSN Andrzej Deptuła (sprawozdawca)

SSN Marian Buliński

Protokolant Małgorzata Żmudka

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Zbigniewa Goszczyńskiego

w sprawie **J. C.**

uniewinnionego z art. 233 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 14 listopada 2008 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na niekorzyść J. C.

od postanowienia Sądu Rejonowego w T.

z dnia 18 grudnia 2007 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w T. do ponownego rozpoznania.

U Z A S A D N I E N I E

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2007 r.– Sąd Rejonowy w T. zasądził od Skarbu Państwa – Prokuratury Rejonowej w Ś. kwotę 4.136 zł

na rzecz J. C. (prawomocnie uniewinnionego od stawianych zarzutów w sprawie sygn. II K 199/04) tytułem zwrotu kosztów obrońcy z wyboru.

Postanowienie to zaskarżył kasacją, wniesioną – jak określono w *petitum* – na niekorzyść J. C., Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa procesowego art. 632 pkt 2 k.p.k. polegające na błędnym wskazaniu Prokuratury Rejonowej w T., jako organu zobowiązanego w imieniu Skarbu Państwa do zwrotu J. C. kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru, w sytuacji, gdy zgodnie z § 27 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 2007 r. – Regulaminu wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. Nr 169, poz. 1189) prokuratura rejonowa nie jest *statio fisci* Skarbu Państwa, który posiadałby własny budżet, w związku z czym nie może dokonać wypłaty zwrotu kosztów, co czyni orzeczenie niewykonalnym.

W kasacji sformułowano wniosek o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w T. do ponownego rozpoznania w tym zakresie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja okazała się w pełni zasadną.

Stosownie do art. 632 pkt 2 k.p.k., do jego nowelizacji ustawą z dnia 7 marca 2007 r. (Dz. U. Nr 80, poz. 539), w procesie z oskarżenia publicznego, zasadą było, że w razie uniewinnienia oskarżonego lub umorzenia postępowania, koszty procesu ponosił Skarb Państwa, z wyjątkiem jednak kosztów występowania w sprawie obrońcy lub pełnomocnika z wyboru, z tym wszakże, że „w uzasadnionych wypadkach” sąd mógł przyznać oskarżonemu zwrot kosztów w całości lub w części w zakresie wynagrodzenia jednego obrońcy z wyboru. Przepis ten został zakwestionowany w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 26 lipca 2006 r. (SK 21/04, Dz. U. Nr 141, poz. 1013).

Wskazana nowelizacja z 7 marca 2007 r. zmieniła omawiany przepis i nadała mu jego obecną treść. W obecnie obowiązującym stanie prawnym zasada zwrotu kosztów związanych z udziałem obrońcy z wyboru, przy uniewinnieniu oskarżonego lub umorzeniu postępowania w sprawach z oskarżenia publicznego, jest bezdyskusyjna. Koszty te ponosi Skarb Państwa (z wyjątkami, o których mowa w pkt 2 ww. przepisu).

Sąd Rejonowy w T. trafnie „odczytał” treść obecnie obowiązującego przepisu art. 632 k.p.k., tyle tylko, że błędnie uznał Prokuraturę Rejonową w T. za *statio fisci* Skarbu Państwa, co zasadnie zarzucone zostało w kasacji.

Sąd Rejonowy najwyraźniej nie dostrzegł zasad organizacyjnych jednostek prokuratury, w tym głównie, że jedynie prokuratura okręgowa (a nie rejonowa) posiada samodzielność finansową i to do jej zadań należy prowadzenie spraw finansowo–księgowych, związanych z wykonywaniem budżetu prokuratury okręgowej i podległych jej prokuratur rejonowych. W tej materii wskazać trzeba na Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 2007 r. – Regulaminu wewnętrznego powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. Nr 169, poz. 1189), ze szczególnym uwzględnieniem § 27 ust. 1 pkt 1.

W konsekwencji Sąd Rejonowy w T. błędnie uznał, że Prokuratura Rejonowa w T. posiada własny budżet i jest tym samym *statio fisci* Skarbu Państwa.

W rzeczywistości to Sąd Rejonowy w T. jest, w zaistniałym układzie procesowym, *statio fisci* Skarbu państwa albowiem w myśl Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 stycznia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia gospodarki finansowej i działalności inwestycyjnej sądów powszechnych (Dz. U. Nr 11, poz. 69) to prezes sądu rejonowego lub kierownik finansowy sądu jest dysponentem budżetu trzeciego stopnia.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.